

Drukwerk aan
verlaagd tarief

PB-PP|B-30355
BELGIE(N)-BELGIQUE

Afzender:

Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw
Moerkantsebaan 48 -2910 Essen

Afgiftekantoor:

2910 Essen 1
P 706 392

Bestemming:

Het Spyckertje **halfjaarlijks tijdschrift** van de Heemkundige Kring Essen vzw

VU.: Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw, Heemhuis, Moerkantsebaan 48, 2910 Essen

HET SPYCKERTJE

Jaargang 30,
nummer 2
augustus 2015

INHOUD

Een fantastisch voorjaar...1
Archeologiewerkgroep.....2
De kar van Blanche.....4
Jan Michielsen.....6
Propaganda is van alle tijden.....9
Eeuwjaren op 1510
Helpende handen voor Museum.....12
Historische agenda.....13
Davidfonds boeken.....14
Wat één been vermag...15

Aan dit nummer werkten mee:
Louis Vercammen ,Herman
Suykerbuyk, Elly de Bruijn, Mag
Janssens, Roger Van Ginderen,
Guy Van den Broek, Jan
Suykerbuyk, Jan Michielsen en
Joris Mathysen..

Wat gedaan als 'iemand op het verkeerde been wordt gezet'? Komt oorspronkelijk voort uit de sport, nl. de voetbal. Het is zo goed als zeker: door een schijnbeweging van zijn tegenspeler misleid worden (tackelen?). In het dagelijks leven bewust anderen bedriegen, misleiden. Knollen voor citroenen verkopen! Tenslotte, goed bedoeld: 'zijn beste been voorzetten'. Als iemand dat zegt, is hij bereid in een moeilijke tijd, situatie, naar een prima oplossing te zoeken. En wie zoekt, die vindt! In het verlengde van deze omschrijvingen duikt een TV-beeld op, jaren '60, zwart-wit en groot. Godfried Bomans, populair Nederlands schrijver van o.a. Erik of het kleine insectenboek en de dagelijkse strip over Pa Pinkelman en Tante Pollewop, uitmuntend door humor en originele fantasie, en Karel Jonckheere, Vlaams schrijver en dichter (bundels Hondenwacht – Van zee tot schelp) beiden zijn panelleden in een quiz. Na tal van vragen verschijnt opeens een foto van Marlene Dietrich, Duitse, later Amerikaanse filmster en zangeres. Gekleed in een strak sluitend kort pakje, buishoed, netkousen en hoge hakken, de blik op oneindig. Jonckheere neemt het voortouw, noemt zonder aarzelen haar naam, poetst haar verleden op, vermeldt foutloos haar beroep, en legt de impact die zij in W.O. II op het Amerikaans leger had er dik bovenop! (Ich bin von Kopf bis Fuss auf Liebe eingestellt). Terwijl de Vlaming ijverig het bedrag toevoegt waar haar benen voor verzekerd zijn, blikt hij voor de vierde keer naar zijn Nederlandse evenknie. Bomans, gans van de wereld, zwevend op zijn eigen wolk, schrikt wakker, opent half zijn ogen en antwoordt, spijtig zuchtend: Had ik maar één zo'n been!

Bij wijze van spreken!

Elly de Bruijn

Wat één been vermag ...

Het verschil tussen bot en been zal wel iedereen duidelijk zijn. Zo niet: enkele leden van de Heemkundige Kring Essen hebben het voornemen in de archeologie te stappen. Het zou te ver voeren hun spade in de warme grond onder uw of mijn stamboom te zetten, andere en veel mooiere sites in overvloed. Zelfs in Essen liggen er braak!

Een kans is jammerlijk voorbij, op die plaats heeft de betonmolen de mix al in vlechtijzer gegoten, weldra het dak van een ondergrondse- (Essen goes fast) parking. Zo kan 'de Spycker' nog een lang leven tegemoet gaan met artikelen over gevonden potscherven van een verzonken kasteel of herenwoning! Het kan niet anders: Romeinen, Kelten en Vikings worden weer springlevend en steken met hun taai verleden de kop weer op! Véél succes met de nieuwe bron van inspiratie!

Met een 'twijfelaar' over naar het been. Als twee honden vechten om een been, loopt een derde er gauw mee heen! Van oneindigheid tussen twee mensen (groepen of partijen) plukt een derde dikwijls de vruchten. Bij een hond wordt vanzelfsprekend een 'bot' bedoeld, maar 'been' en 'heen' rijgen het verhaal heerlijk aaneen.

Spreekwoorden en gezegden houden het in alle eenvoud bij klare taal. De beste voorbeelden zijn weerspreuken: 'Regent het in juli niet, dat doet een boer veel verdriet'. Destijds was de wereld veel kleiner dan nu: flora en fauna, het eigen lichaam staan vooraan. Geleidelijk wordt de strekking groter, bijna iedereen spreekt op sociaal, economisch of politiek vlak een woordje mee. 'Iemand die het been stijf houdt' zal niet toegeven, op zijn stuk staan. Zelfs de buurman kan wel eens ... 'De rijdende rechter', een Nederlands TV-programma, weet u daar veel meer over te vertellen. Van buurman 's kersenboom kunnen de vruchten, in volle bloei donker en sappig, in alle onschuld een bittere nasmaak hebben.

Van iemand zeggen: Hij is met het verkeerde been uit bed gestapt, valt onder de categorie: gezin en werkvloer ... Hij heeft zijn draai nog niet gevonden, is kribbig en vanzelf kortaf. Conclusie: een beetje lastig voor de omgeving, we kennen hem goed, het gaat allicht zonder pillen of poeders weer over!

Een fantastisch voorjaar en er komt nog ...

Het zou ondermaats zijn om te zeggen dat we de voorbije maanden een goed voorjaar hebben beleefd met de Heemkundige Kring, daarom is het woord fantastisch meer op zijn plaats. U vraagt zich waarschijnlijk af, wat bedoelt die eigenzinnige voorzitter nu weer? Wel mag ik even uw geheugen opfrissen ... De Spycker werd succesvol gelanceerd. De verkoop loopt en hij loopt goed! Voorts wordt er achter de schermen en bijna in het geniep verder gewerkt aan het Gerard Meeusen museum. Een applaus voor deze vrijwilligers is zeker op zijn plaats. Ik weet dat het einde van de verbouwingswerken nog niet in zicht is maar ... doe zo verder, jullie maken ons allemaal trots. Heb ik trouwens al vermeld dat we ook nog een heuse verkoop hebben gehouden? De verkoop van objecten (die geen absolute meerwaarde hebben voor de Heemkundige Kring) was al jaren een struikelblok voor onze werking. We mogen wel stellen dat deze knoop ontward is en dat het bevrijdend zal werken voor de komende jaren. Dan is er nog iets anders (het lijkt wel een goed nieuws rubriek aan het worden). Onder de vakkundige leiding van onze Thomas (Dekkers) zal er na de zomer gestart worden met een heuse archeologische werkgroep. Deze cel is van cruciaal belang. De werkgroep is de verpersoonlijking van onze lijfleuze als vereniging "verzamel de brokstukken zodat ze niet verloren gaan". En ik heb misschien wel het beste voor het laatst gehouden ... Het gemeentebestuur heeft de goedkeuring gegeven voor de concessie van het heemhuis. Wat enkele jaren geleden zo ver af leek werd plotseling werkelijkheid. De Heemkundige Kring heeft terug een eigen plekje onder de erfgoedhemel van Essen. Met al wat ik zonet heb opgenoemd, kan ik maar een ding concluderen, wij zijn de naam Koninklijke weer helemaal waard. Daarom neemt de voorzitter zijn hoed af en buigt diep uit respect voor al deze vrijwilligers. Jullie maken het verschil en jullie maken onze vereniging wat zij is!!!

En u zou kunnen denken dat we nu op een soort hoogtepunt zijn beland en dat het nu enkel nog bergaf kan? Sorry dan heeft u het helemaal mis. Ik heb nog even gekeken wat de toekomst biedt en het beste moet nog komen! De toekomst van de Heemkundige Kring ziet er zo helder en fel gekleurd uit. Het is tijd voor een zonnebril !

Joris Mathysen

Voorzitter van de KONINKLIJKE Heemkundige Kring Essen

Kring start met archeologiewerkgroep

De Heemkundige Kring start dit najaar met een werkgroep archeologie, onder de dynamische leiding van bestuurslid, Thomas Dekkers. Thomas zelf is master in geschiedenis en volgt nu een bijkomende master archeologie aan de Vrije Universiteit van Brussel (VUB). De ambitie is groot. Hij wil meer te weten komen over de eerste bewoners van het gebied dat we nu Essen noemen. Dat kan alleen door opgravingen en het vinden en dateren van relictien. De geschiedenis van Essen begint in 1159, toen we als gebied aan de abdij van Tongerlo werden geschonken, maar dat betekent dat er voordien ook al bewoning was. In vele omliggende streken werden al relictien gevonden van de Romeinse tijd en zelfs van de IJzertijd.

De tot nu toe gekende geschiedenis van Essen werd vooral uitgeplozen door Gerard Meeusen en Alfons Tirelire. Zij baseerden zich vooral op oude geschriften. Veel zaken worden nu zomaar aangenomen zonder noemenswaardig bewijs, zoals dat het Heuvelplein van Frankische oorsprong zou zijn of dat er een watermolen heeft gestaan in de straat die nu Watermolenstraat noemt. Dat de ter plaatse opgegraven heipalen van de molen zijn of van een brug over de Aa is nooit uitgemaakt. Heeft er ooit een kasteel gestaan in de weg die nu Kasteelbeemd wordt genoemd? Ook de omgeving van de Oude Pastorij bevat nog altijd enkele niet ontrafelde geheimen, zoals was er ooit een geheime onderaardse gang? Bestaat er een Spaans fort op Essens grondgebied? Waar heeft de tiendenschuur De Spycker juist gestaan? Kortom er valt in Essen nog heel veel te doen en te ontdekken door een archeologische werkgroep.

Concreet geven we het startsein voor die werkgroep op **dinsdag 15 september in de Oude Pastorij**. Thomas zal er **een lezing geven over archeologie**, toegespitst op Essen en dit **vanaf 20 uur**. Intussen werden al contacten gelegd met een vijftal mensen die actief zijn met een metaaldetector. Zij sluiten zich aan bij de werkgroep archeologie. Iedereen is welkom en wordt uitgenodigd om deze start en de lezing van Thomas bij te wonen op dinsdag 15 september.

Deel 2, De IJzertoren en de nieuwe Vlaamse benadering van de oorlog

Deel 3, Vrouwen aan het front

Verschijning mei 2015, deze boeken kunnen ook reeds besteld worden:

Deel 4, Duitsland in WO I

Deel 5, WO I aan de Belgische kust (professor Luc De Vos)

Deel 6, Door Vlaamse Velden (professor Luc De Vos)

Info: www.grooteoorlog.be

Boekhandelprijs per boek: 24,95 EUR. Uw prijs per boek: **14 EUR** (Elk boek kan apart besteld worden.)

**Verrassende Sporen van de Grote Oorlog

33 minder bekende plaatsen die WO I op een ontroerende wijze in herinnering brengen.

Hardcover, 288 pagina's kleur.

Boekhandelprijs: 29,95 EUR. Uw prijs: **16 EUR**

Hoe bestellen?

U stuurt een e-mail met uw bestelling (welke boeken, aantallen) en vermelding van uw naam en leveradres naar info@uriel.be.

U vermeldt tevens van welke heemkundige kring u lid bent.

U betaalt het juiste bedrag op rek.nr.:

IBAN BE62 8601 0530 1461 (BIC: SPAA BE 22) op naam van Uriel bvba, Pierstraat 107, 2840 Rumst.

(U vergeet bij de betaling de portkosten niet toe te voegen aan het bedrag:

1 of 2 boeken: 6 EUR; vanaf 3 boeken verzending gratis)

Na ontvangst van de betaling worden de boeken u onmiddellijk opgestuurd.

Start werkgroep Archeologie

Op dinsdag 15 september om 20u startsein van de werkgroep Archeologie van de Heemkundige Kring met een lezing in de Oude Pastorij. Spreker is Thomas Dekkers, die deze werkgroep ter harte neemt.

Davidfonds Boeken

Als lid van een heemkundige kring kan u genieten van grote kortingen bij de aankoop van interessante boeken.

Onderaan wordt u uitgelegd hoe deze boeken besteld kunnen worden.

****Boek der Kampen**

Legendarisch boek over de concentratie- en uitroeiingskampen tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Volledig herziene editie die sinds februari 2015 een vaste plaats heeft in de top-tien non-fictie.

Hardcover, groot formaat, 320 pagina's kleur.

Info: www.boekderkampen.be (hier kan u o.a. twee hoofdstukken inkijken)

Boekhandelprijs: 29,95 EUR. Uw prijs: **19,50 EUR**

(Op genoemde website loopt ook een tijdelijke voordeelactie met gratis boek naar keuze bij aankoop van het Boek der Kampen)

****Stille Steden van Flanders Fields**

De ultieme gids van alle WO I-begraafplaatsen in West-Vlaanderen, met o.a. een 500-tal individuele verhalen van soldaten.

+ gratis handige bezoekersgids, met alle plannetjes, aantal gesneuvelden per begraafplaats, enz.

Info: www.grooteoorlog.be

Boekhandelprijs (boek + gids): 34,99 EUR. Uw prijs: **17,50 EUR**

****Spiegel van de Grote Oorlog / reeks van 12 boeken over WO I**

Elk boek = hardcover, min. 256 pagina's kleur.

Reeds verschenen:

Deel I, Ieper, stad van vrede

Met deze nieuwe werkgroep verruimt de Heemkundige Kring zijn blik. Terwijl Gerard Meeusen vooral de late Middeleeuwen naspeurde, pater Louis Vercammen hoofdzakelijk de 17e en de 18e eeuw en Alfons Tirelire de 19e eeuw, gaat de aandacht via artikelen in ons heemkundig jaarboek, De Spycker nu vooral uit naar de 19e en de 20e eeuw. Maar met de archeologische werkgroep wil Thomas Dekkers vele eeuwen teruggaan, wellicht tot in de IJzertijd door gerichte zoekacties.

De werkgroep rekt ook op een soepele samenwerking met het gemeentebestuur, indien grote bouwwerken zich op plaatsen voordoen, waar naar alle waarschijnlijkheid de eerste bewoning plaatsvond, namelijk op de as Heuvelplein-Nispen. Bij de geplande werken aan Over d'Aa en de Watermolenstraat kan de waarheid over de watermolen aan het licht komen.

Guy Van den Broek

Kringse lezing**ARCHEOLOGIE IN ESSEN**

door Thomas Dekkers

dinsdag 15 september om 20 uur

Oude Pastorij – Essendonk – Essen

Inkom: gratis

DE KAR VAN BLANCHE

In Essen Info januari 2015 jaargang 42 lees ik dat in 1971 het Karrenmuseum een bodewagen kocht van een kolenhandelaar in Lauwe.

Het ging om "de kar van Blanche". Enige verduidelijking past bij deze zogenaamde aankoop. Want in werkelijkheid kocht het Karrenmuseum helemaal niets. Wat is er aan de hand!

In voorbereiding van de opening van het Karrenmuseum en de Kiekenhoeve op 28 en 29 augustus 1971, dacht Alfons Tirelire, die de regie had van het openingsfeest, o.m. aan een stoet. Te Lauwe wilde men af van de bodewagen. Wetende dat het vele heemkundige kringen en musea in Vlaanderen bekend was dat de wagen terecht geassocieerd werd met "Blanche en zijn peird" en daardoor met Willem Vermandere, werd, via de pers een oproep tot aankoop gedaan. Op interessante biedingen werd gewacht. Conservator J. Wyns van Bokrijk vond dat de wagen in Limburg thuis hoorde en liet, via "De Standaard", weten dat Bokrijk 6000,- BEF bood. Tirelire las ook "De Standaard" en liet prompt weten dat

HISTORISCHE AGENDA

Ode aan de Ode: de Last Post

Op 9 juli 2015 zal de Last Post voor de 30.000ste keer weerklinken. De organisatie doet een oproep om alle brandweerkazernes overal ter wereld open te stellen en een minuut stilte te houden. De vrijwillige brandweer van Essen zal die dag een scherm plaatsen waarop je de live uitzending van de VRT kan volgen vanaf 18.30u. Vervolgens brengen de eigen klaroemblazers van de brandweer "ten velde".

Zomermarkt in het Karrenmuseum Essen

Zondag 26 juli van 13 u tot 18 u

Tentoonstelling "Geloof en bijgeloof"

Van 28 juli tot 2 augustus in de rietendakschuur – Moerkantsebaan 52 – Essen

alle dag van 10 u tot 17 u

Inkom: gratis – Organisatie: Kon. Heemkundige Kring Essen

Opendeur Heemhuis

Van 28 juli tot 2 augustus – Heemhuis – Moerkantsebaan 48 – Essen

Verkoop boeken. Mogelijkheid tot aanschaffen of ruilen van bidprentjes en overlijdensberichten. Maak kennis met de werking van onze kring.

Badstop: Marc Baetens-dag

Op 17 augustus 2005 overleed Marc Baetens, levensgenieter, kunstenaar en kassier in zwembad de Vennen. Deze dag staat in het teken van Marc en zijn werk.

Ambachtendag in het Karrenmuseum Essen

Zondag 30 augustus van 13 u tot 18 u

Lezing professor Vanneste

NEC De Vroente Kalmthout, De elektrische draadversperring aan de Belgisch-Nederlandse grens tijdens WOI, lezing door professor Vanneste, Vrijdag 4 sept, 20u.

Ook Spiere-Helkijn leest De Spycker

Wij willen ons jaarboek De Spycker ook verkopen aan Essenaren die naar een andere gemeente verhuisden. Geef ons daarom gerust emailadressen door van uw familie of kennissen die niet meer in Essen wonen. Wij corresponderen verder met hen. Je mag de emailadressen sturen naar heemhuis@skynet.be of jan.suykerbuyk@telenet.be. Je kan overigens De Spycker 2015 nog steeds aankopen in het Heemhuis, voor 18 euro.

Lezing Francis Baron Van Loon

Gewezen rector Universiteit Antwerpen

Vrijdag 11 december 2015

om 20uur

Organisatie : Davidsfonds in samenwerking met Koninklijke Heemkundige Kring

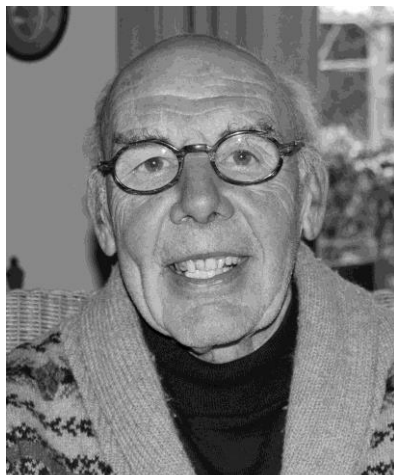
voor Essen de wagen 8000,- BEF waard was. Blijkbaar was de belangstelling toch minder groot dan men in Lauwe had gehoopt en Tireliren werd onmiddellijk aangewezen als drager van het hoogste bod.

Was het voor Essen in de valies? Ja, maar de wagen moest nog wel in Essen geraken. Tireliren liet zich van zijn beste kant zien als onderhandelaar. Met de studenten van het "Heidebrand" was hij altijd goede maatjes geweest o.m. als toneelregisseur. Hij vond hen bereid om de wagen in Lauwe op te halen en, met paard en al, zondagmorgen van Lauwe, al over Vlaamse wegen naar Essen te "dokkeren". De tocht werd nauwkeurig in de publiciteit gebracht. Deze publiciteit, mede ondersteund door de toen bekende toerismejournalist van "De Standaard" Jan Lambin, nam toe de dagen vòòr de openingsdag. Toen op zondagnamiddag 29 augustus de kar Essen naderde, nam Tireliren de micro ter hand om de 9000 aanwezigen bij de Kiekenhoeve (zie verslag De Spycker 1972 3+4, A. Tireliren) op te roepen de uitgeputte menners van de kar aan te moedigen en hen – die 9000 – te verzoeken gul te zijn voor de inmiddels met manden klaarstaande medewerkers. De manden werden gevuld. Ruim hoger dan de 8000,- BEF werd ingezameld. De milde gevers hadden ondertussen begrepen dat het om de Kar van Blanche ging en dus ook om Willem Vermandere. Deze laatste kon niet aanwezig zijn.

Vele jaren later toen Marc Vermeulen uitbater was van de Kiekenhoeve, die toen 20 (25?) jaar bezig was, liet hij in een tent, opgetrokken achter de Kiekenhoeve, Willem Vermandere, onder grote belangstelling, en op zijn kosten, optreden.

Herman Suykerbuyk

Interview Jan Michielsen

De naam Jan Michielsen is onlosmakelijk verbonden met de glorie dagen van Excelsior Essen. Jan is niet alleen de jonge knaap die met Excelsior in 1e provinciale speelde maar ook meer. Hij is bedreven met de pen en hij schreef ook artikels in De Spycker en grappige gedichten.

Jan, je bent als 16-jarige in het eerste elftal van Excelsior Essen terechtgekomen, die speelde toen in Eerste provinciale. Je had blijkbaar kwaliteiten.

Jan: Als 16-17-jarige mocht ik samen met Pierre Daverveldt tussen de groten van Excelsior meespelen. Men was bij Essen daar vrij soepel in. Ik heb het geluk gehad met de hoogdagen van Excelsior te kunnen spelen, maar bij de promotie naar eerste provinciale ontbreekt ik op de foto in het boek van Ivo Huysmans omdat ik toen gekwetst was.

Het laatste voetbalseizoen was in 1968 waarbij Excelsior en Wildert met gelijke punten de competitie hebben beëindigd. Aangezien Wildert meer gewonnen matches had mocht het promoveren. Ik heb het spijtig gevonden dat ik alzo mijn voetballoopbaan bij Excelsior

5. Inwoners van Kalmthout wenden zich liefst tot de heer D. Boen, ondervoorzitter of storten op zijn postchecknummer 97988 Kalmthout, het bedrag van hun gift of lidmaatschap met vermelding van de reden dezer storting.

Kortom de auteurs van toen gebruikten alle mogelijke middelen om hun waar aan te prijzen en hun ledenaantal sterk op te drijven. *Wordt propagandist van de Schoonste instelling uwer gemeente!* Marketing is blijkbaar van alle tijden. De namen van hen die nieuwe leden aanbrenge, alsook de nieuwe leden zelf zullen apart gemeld worden in het jaarboek 1943. Ook zal in dat jaarboek een bladzijde gewijd worden aan de giften en de namen van de weldoeners. Met deze actie wilde de Oudheidkundige Kring Essen en Calmpthout (OKEC) zijn ledenaantal op één jaar verdubbelen. Als dat geen forse taal is en dan blijven wij met deze generatie nog erg bescheiden..

*Jan Michielsen
oud-penningmeester Koninklijke Heemkundige Kring Essen*

Eeuwjaren eindigend op 15

- 1115 Antwerpen, de ketter Tanchelm vermoord.
- 1215 De Engelse koning Jan zonder Land verleent de Magna Charta, de eerste grondwet.
Heeft er dadelijk spijt van.
- 1415 Constanz, de Tsjechische priester Jan Hus op de brandstapel.
- 1715 Parijs, dood van de Franse koning Lodewijk XIV.
- 1815 Waterloo, Napoleon naar St-Helena verbannen.

Louis Vercammen

Koninklijke Heemkundige Kring (KHK) was ik wel benieuwd hoe onze voorgangers hun tijdschrift propageerden. Daar zaten heel wat nuttige tips in voor de huidige generatie Spycker-propagandisten. Onze voorgangers deinsden er niet voor terug boudweg te stellen dat het jaarboek van toen eveneens 204 bladzijden, slechts 20 frank kostte of de helft onder de waarde. 'Ga eens na wat ge zoal kunt krijgen voor 20 frank en reken dan uit wat ge hier krijgt voor die prijs'.

Onze voorgangers gebruikten stoere taal om hun waar aan de man te brengen en hun oplage jaarlijks sterk te vergroten. Luister naar de letterlijke tekst : *'Onze Vereeniging dient elken inwoner van uw geboortedorp, dient de gansche gemeenschap, dient het Vaderland, dient de Wetenschap. Als dusdanig staat zij aan de spits en overtreft op dit gebied verre gelijk welke andere Vereeniging uwer gemeente, hoe verdienstelijk deze ook moge wezen. Voor zulk een ideaal is er vanwege een rechtgeaard mensch maar één houding mogelijk, namelijk ondersteuning en medehulp in een schoon gebaar van innige solidariteit.'*

Na deze theorie volgden vijf praktische tips :

1. Bespaar het bestuur van OKEC alle nutteloze onkosten en stort aanstonds het bedrag van 20 frank voor uw lidmaatschap met recht op het jaarboek 1941-1942. Wacht niet tot de post u een kwitantie aanbiedt, dit is tijd- en geldverlies !!!
2. Om uw bijzondere sympathie jegens OKEC te betoonen, zend op hetzelfde nummer een speciale gift, naar uw vermogen. Deze zal met groote dankbaarheid ontvangen worden.
3. Ieder lid zou een nieuw lid kunnen aanwerven. Dit middel is in eenieders bereik. Hebt gij eens bij uw familieleden of vrienden of kennissen aangeklopt ? Doe bij hen onze werking kennen en wordt propagandist van de schoonste instelling van uw gemeente !!!
4. Leg ons jaarboek 1941-1942 zichtbaar op tafel in de kamer waar gij uw bezoeken ontvangt : uitstekend middel om aan de bezoekers OKEC te leren kennen en . . . ondersteunen.

niet heb kunnen afsluiten zoals ze begonnen is : met een titel. Een titel die Excelsior met de toenmalige ploeg nooit had mogen weggeven. Misschien hebben we te veel respect gehad voor onderpastoor Soontjes die toen een van de sterkhouders van SV Wildert was, vooraleer hij vertrokken is als missionaris naar Guatemala. Voor Wildert was de promotie het begin van een succesvolle periode mede dankzij de aankoop door Frans Deckers van Jelle Wouters die in Beerschot nog samengespeeld had met Rik Coppens. Het schijnt dat voetballers als Jelle Wouters, als speler-trainer toen nog een bepalende rol speelde op en naast het terrein. Voor Excelsior kan men terzake nog Pol Meeusen vermelden na zijn terugkeer van Antwerp. Pol was misschien meer een goalgetter dan trainer. Dit was de laatste match die ik bij Excelsior speelde vlak voor wij verhuisd zijn naar Frankrijk.

Hoe kwam een Essenaar in Frankrijk terecht.

Jan: Ik had voor mijn job bij de Nationale Bank de opdracht gekregen om in Parijs voor de OESO te gaan werken. Ik was dus de afgevaardigde voor België in de OESO en onze taak bestond er in studies uit te voeren naar het gevoerde beleid in het land, dus de verschillende lidstaten. Toen had België ook nog een eigen ambassade waarin ik werkte.

Door mijn verhuis viel mijn voetballeven in Essen stil, maar we hadden bij de OESO ook een voetbalploeg met internationale grondslag, Engelsen, Italianen, enz en dat was interessant. Wij speelden 's zaterdags tegen een aantal Franse ploegen. Ik wil geen dikke nek hebben maar ik was er bij de beste spelers van het elftal, getuige dit artikel dat verschenen is in de pers.

" We hadden het geluk minstens 2 klasrijke spelers in de ploeg te hebben : Kaplan Ogretmen, Turks oud international junior.... en Jan Michielsens wiens klasse en ongelimiteerde energie hem tot de drijvende kracht op het middenveld maakt en doelpuntenmachine tijdens verschillende jaren."

Natuurlijk ging dat wel wat ten koste van het gezin want Carla en ik hadden toen 3 kinderen, de zondag was de enige vrije dag.

Als je terugkwam van Parijs, hoe is het verder verlopen?

Jan : Ik ben in het amateurvoetbal gebleven. We hadden gebouwd in de

Koveklaan en ben bij de Rex gaan sjotten. Ik wisselde nog wat af : veteranen van Excelsior, Hoek, Nieuwmoer, Kapellen maar de laatste trap heb ik gegeven met de Rex. Marc Baetens was er coach en Jokke Hennekam zorgde voor de truitjes. Het motto was "We spelen om te winnen, maar verliezen is ook geen ramp". Aan dit laatste heb ik mij wel moeten aanpassen.

Je carrière liep internationaal zover zelfs dat je bijna in de Verenigde Staten terecht kwam.

Jan : Het plan om naar Amerika te gaan kwam van mijn baas Verplaetse om voor het Internationaal Muntfonds in Washington te werken. Maar daar is om politieke redenen iets tussengekomen, er waren verkiezingen op til en de persoon die ik moest vervangen is er gebleven. Het was al zover dat ik hier mijn afscheid had gevierd.

Buiten het voetbal was je ook actief in het verenigingsleven.

Jan : Ja, ik ben samen met Carla sinds de oprichting van Tatteljee in 1975 tot 2000 actief geweest als bestuurslid en penningmeester. Tien jaar penningmeester bij Gehandicaptenzorg Noorderkempen, waarna ik 10 jaar de financiën beheerde van de Essense Heemkundige Kring. Zo leer je een deel van Essen kennen. Schrijven was ook mijn hobby en heb een drietal artikels geschreven in De Spycker : de geschiedenis van het Essens bankwezen, samen met Jerom Van Thillo de geschiedenis van de telefonie en een verhaal over de verhouding tussen Essen en Kalmthout. Tenslotte nog bestuurder van de studentenvereniging Heidebrand. Ik voel me een volbloed Essenaar met talrijke vrienden in Kalmthout.

Je bent dus geboren en getogen in Essen.

Jan : Niet helemaal, ik heb twee jaar in Antwerpen gewoond. Eerst waren we in de Hondsbegstraat gehuisvest en omdat mijn vader uit de oorlog gekomen was met een zwaar astma en in Antwerpen op de Kredietbank werkte kon hij geen verre verplaatsingen meer maken. Hij is voor herstel gestuurd naar Zwitserland en ik ben met mijn moeder terug verhuisd naar mijn grootouders in de Kammenstraat.

Ik ben naar de Broeders naar school geweest en nadien naar het

College, waar ik Latijn-Grieks gestudeerd heb. Ik reed samen met Pierre Daverveldt naar de Rouwmoer. Daar konden we ook tussen de middag een half uur voetballen.

Heb je geen leuke anecdoten over het voetbal?

Jan : Er zijn er vele. Hetgeen mij bijgebleven is is de sfeer en kameraadschap in de ploeg en het feit dat het bestuur van Excelsior steeds de jongeren de kans gaf om in het eerste elftal te spelen dit soms in het nadeel van enkele gevestigde waarden. Je werd er als gelijke behandeld en niet afgeblaft.

Roger Van Ginderen

Propaganda is van alle tijden

In het eerste Spyckertje dit jaar werd een prijsaanpassing meegedeeld van 15 naar 18 euro als lidgeld en tegelijk de prijs voor het jaarboek De Spycker. De meer dan 500 abonnees en leden van de Koninklijke Heemkundige Kring zijn daar zeer gewillig op ingegaan. De argumentatie voor de prijsverhoging was pertinent, maar ik zou daaraan willen toevoegen dat het zeker niet de eerste keer is dat een prijsaanpassing wordt doorgevoerd. Om die bewering te staven kan ik verwijzen naar het jaarboek 'Gedenkschriften betreffende de aloude Heerlijkheid Esschen-Calmphout-Huybergen Jaargang 9. Het gaat om het jaarboek 1941-1942, toen uitgegeven door de Oudheidkundige Kring Essen en Calmthout (OKEC). Dit jaarboek heb ik teruggevonden in mijn persoonlijke archieven, al heb ik enige twijfels over de herkomst ervan. Ik denk het gewoon gekocht te hebben tijdens de rommelmarkt in de Kammenstraat en dit nadat mijn aandacht getrokken was door een boek dat blijkbaar even oud was als ikzelf (geboren op 21 maart 1941). Bovendien woonde ik vroeger in de Hondsbegstraat op een steenworp van Gerard Meeusen, die samen met D. Boen van Kalmthout de auteur was van het door mij gekozen boek.

Bij het herlezen van dit jaarboek viel mij de gedreven en vaak stoere taal van de auteurs op om hun tijdschrift aan de man te brengen. Daarmee wil ik niet zeggen dat de huidige aanpak te 'soft' zou zijn. Andere tijden, andere zeden. Als ex-penningmeester van de